

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 octobre 2004

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 15 juin 1935 concernant
l'emploi des langues en matière judiciaire
en ce qui concerne le choix par les inculpés
et les témoins de la langue dans laquelle ils
font leurs déclarations verbales.**

(déposée par M. Patrick De Groote)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 oktober 2004

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 15 juni 1935 op
het gebruik der talen in gerechtszaken
betreffende de taalkeuze van verdachten en
getuigen bij het afleggen van mondelinge
verklaringen.**

(ingediend door de heer Patrick De Groote)

RÉSUMÉ

L'inculpé ou le témoin choisit en principe lui-même la langue dans laquelle il souhaite être interrogé. L'auteur estime qu'en Région bruxelloise ce choix est cependant souvent modifié sans que la personne interrogée en fasse explicitement la demande, parfois même sous la pression de l'interrogateur. Il propose dès lors de clarifier la loi en ce sens que le choix de la langue est définitif tant que la personne interrogée ne souhaite pas spontanément et expressément modifier celui-ci.

SAMENVATTING

Een verdachte of getuige kiest in principe zelf in welke taal hij ondervraagd wordt. Volgens de indiener wordt de taalkeuze in het Brusselse echter vaak gewijzigd zonder uitdrukkelijke verklaring van de ondervraagde, soms zelfs onder druk van de ondervrager. Hij stelt daarom voor de wet te verduidelijken in die zin dat de taalkeuze definitief is zolang de ondervraagde deze niet spontaan en uitdrukkelijk wenst te wijzigen.

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>VLAAMS BLOK</i>	: Vlaams Blok
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les articles 31 et 32 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire érigent en principe général que «dans tous les interrogatoires de l'information et de l'instruction, ainsi que devant les juridictions d'instruction et les juridictions de jugement, l'inculpé fait usage de la langue de son choix pour toutes ses déclarations» et que «les témoins sont entendus et leurs dépositions sont reçues et consignées dans la langue de la procédure, à moins qu'ils ne demandent à faire usage d'une autre langue.».

Si les magistrats ou les services de police ne connaissent pas la langue choisie par le témoin ou l'inculpé, ils font appel au concours d'un traducteur juré.

Conformément à l'article 40, alinéa 1er, de la même loi, les règles précitées sont prescrites à peine de nullité.

Cela fait plusieurs années que l'application de ces règles dans l'arrondissement judiciaire bilingue de Bruxelles-Hal-Vilvorde manque de rigueur.

Il arrive en effet trop souvent qu'un membre d'un service de police ou un magistrat insiste, alors qu'un témoin ou un inculpé a fait un choix linguistique clair, pour que celui-ci utilise une autre langue, et ce, qu'il maîtrise cette langue suffisamment ou non.

Il est clair qu'une telle manière de procéder est totalement contraire à l'esprit et à la lettre des articles 31 et 32 de la loi du 15 juin 1935.

Le choix linguistique fait par un témoin ou un inculpé relève en effet d'une décision personnelle excluant toute intervention d'un membre d'un service de police ou d'un magistrat.

Il semble donc indiqué de clarifier la loi afin de mettre un terme aux abus précités.

La présente proposition de loi prévoit d'insérer un article 32*bis* dans la loi concernant l'emploi des langues en matière judiciaire:

1. le choix de la langue opéré par le témoin ou l'inculpé est définitif tant que celui-ci n'y renonce pas explicitement en modifiant définitivement son choix initial. Toute modification provisoire de la langue choisie est contraire à l'article 31.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ingevolge de artikelen 31 en 32 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken geldt als algemene regel dat «in al de ondervragingen van het vooronderzoek en van het onderzoek, alsmede van de onderzoeks- en vonnisgerechten de verdachte gebruik maakt van de taal zijner keuze voor al zijn verklaringen» en dat «de getuigen worden gehoord en hun getuigenissen worden afgelegd en opgesteld in de taal van de rechtspleging, tenzij de getuigen vragen om een andere taal te mogen gebruiken.».

Wanneer politiediensten of magistraten de taal door de getuige of verdachte gekozen niet kennen, doen ze een beroep op de medewerking van een beëdigd vertaler.

Luidens artikel 40, eerste lid, van dezelfde wet zijn bovengenoemde bepalingen voorgeschreven op straf van nietigheid.

Sedert ettelijke jaren worden de hierboven vermelde bepalingen in het tweetalig gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde op onnauwkeurige wijze toegepast.

Het gebeurt immers al te vaak dat een lid van de politiedienst of een magistraat na een duidelijke taalkeuze door een getuige of een verdachte niettemin aandringt opdat deze een andere taal, die hij op voldoende of onvoldoende wijze beheerst, zou gebruiken.

Het ligt voor de hand dat zulks volledig in strijd is met de geest en de letter van de artikelen 31 en 32 van wet van 15 juni 1935.

Immers de taalkeuze door een getuige of een verdachte is een persoonlijke beslissing die elke tussenkomst van een lid van een politiedienst of een magistraat uitsluit.

Het lijkt dus geboden de wet te verduidelijken om aan de voornoemde misbruiken een einde te maken.

Dit wetsvoorstel voegt een artikel 32*bis* in in de wet op het gebruik der talen in gerechtszaken:

1. de taalkeuze door een getuige of een verdachte is definitief zolang er niet expliciet wordt van afgeweken door de oorspronkelijke taalkeuze definitief te wijzigen. Elke voorlopige wijziging van taalkeuze is strijdig met artikel 31.

La modification de la langue choisie ne peut être induite de circonstances factuelles telles que, par exemple, la signature du procès-verbal.

La renonciation à un choix linguistique antérieur doit par conséquent s'exprimer de manière explicite.

On ne peut en outre déduire du fait qu'un témoin ou un inculpé opère un choix linguistique particulier, mais accepte de parler une autre langue (pour contenter un interrogateur), que l'intéressé renonce à son choix initial, ni en déduire qu'il y aurait 2 choix de langue (le dernier ayant priorité).

Dans cette hypothèse, le choix linguistique initial reste maintenu.

2. toute modification de la langue initialement choisie doit être spontanée et toute intervention de l'interrogateur à ce sujet, à la suite d'un choix linguistique, est dès lors prohibée.

De wijziging der taalkeuze kan niet afgeleid worden uit feitelijke omstandigheden zoals bijvoorbeeld de ondertekening van het proces-verbaal.

De afstand van een eerder gemaakte taalkeuze dient bijgevolg uitdrukkelijk te gebeuren.

Voorts kan uit het feit dat een bepaalde taalkeuze wordt gemaakt, doch aanvaard wordt een andere taal te spreken (teneinde een ondervrager ter wille te zijn) niet afgeleid worden dat afstand wordt gedaan van de oorspronkelijke taalkeuze, noch afgeleid worden dat sprake zou zijn van 2 taalkeuzes (waarbij de laatste voorrang zou krijgen).

In deze hypothese blijft de oorspronkelijke taalkeuze bestaan.

2. elke wijziging van de oorspronkelijk gekozen taal dient spontaan te gebeuren en elke tussenkomst hieromtrent van de ondervrager na een taalkeuze is dan ook verboden.

Patrick DE GROOTE (N-VA)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Un article 32*bis*, libellé comme suit, est inséré dans la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire:

«Art. 32*bis*. — Le choix de la langue visé aux articles 31, alinéa 1er, et 32, alinéa 1er, est considéré comme définitif, sauf si la partie ou le témoin en question demandent spontanément et expressément l'autorisation de faire usage d'une autre langue. Le changement de choix de langue ne peut pas se déduire de circonstances de fait.».

5 octobre 2004

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken wordt een artikel 32*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 32*bis*. — De in de artikelen 31, eerste lid en 32, eerste lid bedoelde taalkeuze wordt als definitief beschouwd, tenzij de betrokken partij of getuige spontaan en uitdrukkelijk vraagt om een nieuwe taal te mogen gebruiken. De wijziging van de taalkeuze kan niet worden afgeleid uit feitelijke omstandigheden.».

5 oktober 2004

Patrick DE GROOTE (N-VA)